

La veu de les paraules

M'agrada escriure perquè...

La veritat és que sovint em costa posar-m'hi, però quan ho faig i si amb una mica de sort enganxo una veta, llavors no hi ha qui m'aturi. Això, és clar, amb el vent de les muses a favor, que si no, potser més val deixar-ho córrer.

M'agrada escriure "assaig "i reflexionar sobre un tema perquè és una manera d'ordenar les idees i obligar-te a exposar-les d'una manera endreçada i polida, i si pot ser estèticament lluïda encara millor. És un repte que cal conquerir a força de provar i perseverar ja que no sempre s'aconsegueix a la primera. Un cop reeixit aquest propòsit el text esdevé un bon mitjà per transmetre a d'altres persones aquells pensaments que se'ns han acudit o que hem anat elaborant, i es pot considerar per tant un instrument de comunicació i d'expressió.

Si em poso a escriure un relat de ficció això em permet explotar al màxim la meua creativitat literària. Puc fer i desfer inventant una història, personatges, escenaris i tota la colla de relacions, trifulgues, proves i aventures que hauran de superar. I en el procés de crear un conte, per exemple, aprofitem per transmetre als possibles lectors totes les emocions que, si tot va bé, hauran de compartir amb els personatges protagonistes. Perquè en aquest tipus de narracions escriptor i lectors comparteixen el privilegi de posar-se per uns moments a dintre de la pell d'un inspector de policia, un general, una prostituta, un assassí o un terrorista, per enumerar només algunes de les infinites possibilitats, i fer l'esforç d'intentar comprendre com seria veure el món des dels seus ulls...

Si escric una història real, com a testimoni d'uns fets o be recollint el testimoni que algú altre em narra, el resultat tindrà el valor pedagògic d'aquesta mena de documents i obtindrà la satisfacció d'haver contribuït a transmetre el llegat del passat per tal que en tinguin constància generacions a venir, com un notari del nostre temps.

Si, finalment, escric un poema, destil·lant l'essència de cada paraula, conjuro el més enllà i faig de la meua ploma un canal perquè parlin els qui no tenen veu. I s'obre una finestra i s'alça un pont que comunica passat, present i futur a través de la màgia de cada vers, de cada mot. Perquè puc jugar a ser alquimista de les paraules, per això m'agrada escriure.

Quim.

Terrassa, 25 d'abril de 2011.